

ИЗВЕШТАЈ О СПРОВЕДЕНОЈ ЈАВНОЈ РАСПРАВИ О НАЦРТУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТРАНЦИМА

Одбор за правни систем и државне органе је Закључком 05 Број: 011-1121/2023 од 8. фебруара 2023. године одобрио спровођење јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о странцима и усвојио Програм јавне расправе сагласно којем је Министарство унутрашњих послова спровело јавно расправу.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије је у поступку припреме закона којим се уређују правни положај странаца у Републици Србији организовало јавну расправу о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о странцима (у даљем тексту: Нацрт закона) у периоду од 9. фебруара до 1. марта 2023. године.

Округли столови у оквиру јавне расправе су одржани 10. фебруара 2023. године у Новом Саду у просторијама Привредне коморе Новог Сада; 20. фебруара 2023. године у Нишу, у просторијама Регионалне привредне коморе Ниш, и 21. фебруара 2023. године, у Београду, у просторијама Привредне коморе Србије. Текст Нацрта закона био је постављен на интернет страници Министарства унутрашњих послова www.mup.gov.rs од 9. фебруара 2023. године, као и на Порталу е-Консултације.

Организованим округлим столовима су присуствовали представници државних органа, привредних субјеката и представници цивилног друштва, стручне јавности и друга заинтересована лица, а том приликом су били у могућности да изнесу своје ставове, примедбе, предлоге и сугестије.

Примедбе, предлози и сугестије на представљени Нацрт закона о изменама и допунама Закона о странцима су се достављале Министарству унутрашњих послова и путем електронске поште на адресу: javnarasprava.stranci@mup.gov.rs или на адресу Министарства унутрашњих послова, Булевар Михајла Пупина бр. 2, 11070 Нови Београд, до 1. марта 2023. године.

Представљање Нацрта закона су спровели представници Министарства унутрашњих послова, уз уводно излагање представника Владе Републике Србије.

Током одржавања округлих столова у Новом Саду, Нишу и Београду од стране учесника поздрављене су предложене измене, вођена је конструктивна и стручна дискусија, у циљу разјашњења појединих решења која су предложена, али и у циљу унапређења представљеног текста Нацрта закона. У том смислу, од стране учесника на округлим столовима, као и заинтересованих страна предложено је више конструктивних решења, која су прихваћена као целисходна, те ће као таква бити унета у финални текст Нацрта закона о изменама и допунама Закона о странцима. Након пажљивог и свеобухватног разматрања, одређени предлози ипак нису могли бити прихваћени и у вези са тим у наставку овог извештаја дата су детаљан образложења.

Путем електронске поште, а током трајања јавне расправе, примедбе, предлоге и сугестије у писаној форми су доставили: Министарство информисања и телекомуникација,

Адвокатска канцеларија из Новог Сада, удружења привредника (Привредна комора Србије и Савет страних инвеститора), Руска дијаспора у Србији, Заштитник грађана, Београдски центар за људска права, Представништво UNHCR у Србији, Удружење Астра, НИС и Група 484.

Пажљиво су размотрене све пристигле примедбе, коментари и сугестије на представљени текст Нацрта закона. Уважене су сугестије техничке природе, као и примедбе везане за језичка унапређења текста, а у циљу јаснијег разумевања.

Приликом обраде достављених коментара у целисти, уочено је да се одређени део писаних предлога изнетих у оквиру јавне расправе односи на одредбе важећег текста Закона о странцима које, у овом тренутку, нису предмет измена и допуна, а имајући у виду теме измена. Сагледавајући достављено и руководећи се обимом већ предложених измена и допуна, а које је у оквиру законодавног поступка прописаног за измену важећег законског прописа могуће извршити, уважени су поједини предложени коментари, будући да доприносе напретку Републике Србије у области миграција и миграционе политике земље.

Министарство информисања и телекомуникација

Предлог Министарства информисања и телекомуникација у вези са дефинисањем јединственог веб портала путем кога странци подносе захтеве за визе, дозволу за привремени боравак, јединствену дозволу и стално настањење прихваћен је и усаглашен у непосредној сарадњи са поменутиим министарством те је чланом 1. Нацрта закона прописано да је јединствени веб портал (у даљем тексту: јединствени портал) јавно доступан портал на интернету путем ког се подносе захтеви које страни држављани, у складу са овим законом, могу поднети електронским путем, а који технички одржава орган надлежан за пројектовање, усклађивање, развој и функционисање електронске управе. На поменути начин је интегрисан у текст Нацрта закона и предлог наведеног министарства да се захтев за визу може поднети електронским путем и то на поменутом веб порталу. Предлог који се односи на вођење евиденције захтева поднетих у папирном и електронском облику је предмет уређења Закона о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова, с тим да је интенција у Нацрту закона да се почетком примене одложених одредаба пређе на вођење евиденције захтева поднетих у електронском облику, јер ће се захтеви, како је и прописано, и подносити електронским путем на јединственом веб порталу.

Заштитник грађана

Поводом предлога да се из Нацрта закона избрише одредба о непосредном одлучивању у поступцима прописаним Законом о странцима, која је предложена чланом 4. Нацрта закона, а када је у питању поступак враћања или принудног удаљења странца, указујемо да принцип непосредног одлучивања, где се у поступку од странке не узима изјава и не води испитни поступак, не искључује могућност да надлежни орган приликом спровођења поступка од странке узме изјаву о околностима, а које се односе на поштовање начела забране враћања (non-refoulement). Ово посебно, из разлога поштовања начела

забране враћања, које је обавеза надлежног органа прописана чланом 83. Закона о странцима и на коју надлежни орган мора да пази по службеној дужности, током трајања поступка, невезано за начин спровођења поступка (непосредно одлучивање). У том смислу, без обзира на то да ли странац током поступка укаже да ли му у одређеној земљи прети опасност од прогона, орган је дужан да по службеној дужности пази на постојање могућности кршења начела забране враћања, будући да је наведено не само законска обавеза, већ и Уставом загарантовано право које се не везује за начин спровођења поступка. Имајући у виду наведено, предлог није прихваћен.

Што се тиче предлога да се да се у члан 84. Закона о странцима, као још један од разлога за одлагање принудног удаљења странца, дода и разлог да би принудно удаљење странца представљало неоправдано мешање у породични живот, указујемо да је у начелима у поступку враћања прописано да надлежни орган током поступка враћања има у виду породично стање лица које се враћа, као и да, по службеној дужности поштује начело јединства породице лица које се враћа, а имајући у виду обједињеност свих чланова породице присутних на територији Републике Србије. Истичемо да се ово начело примењује независно од чињенице да ли су чланови породице странца који се удаљава странци или држављани Републике Србије. Имајући у виду наведено, мишљења смо да се овај предлог не може прихватити.

Предлог да се у члану 86. Закона о странцима прецизније уреди задржавање странца због утврђивања његовог идентитета или законитости боравка на територији Републике Србије не може се прихватити, из разлога што је институт задржавања било којег грађанина на територији наше земље, укључујући и странце, уређен Законом о полицији, односно разрађен Правилником о полицијским овлашћењима.

Имајући у виду систематику текста предметног закона, прихвата се предлог да се у члану 87. став (2) Закона о странцима, којим се регулише смештај странца у прихватилиште за странце, дода тачка 3), као посебан основ за одређивање боравка у прихватилишту. Овом изменом у наведеном члану Закона, а везано за смештај странца у прихватилиште уколико његов боравак на територији Републике Србије представља неприхватљив безбедносни ризик за Републику Србију и њене грађане, у складу са чланом 9. Закона о странцима, се нормира на предложени начин, а не као један од разлога које указују да за конкретног странца постоји ризик да неће бити доступан надлежном органу ради спровођења принудног удаљења, како је првобитно било предложено.

Предлог да се у Нацрт закона, у члан којим се уређује кућни ред и правила боравка у прихватилишту унесе право странца да обавести особу по свом избору о ситуацији у који се налази и да има приступ правном заступнику и лекару, укључујући и лекара кога сам изабере, се не може прихватити, будући да је важећим законом прописано да странац има право да оствари контакт са адвокатом, члановима породице и надлежним конзуларним службама, као и право на хитну медицинску помоћ, те да о наведеном буде обавештен на језику који разуме. Наведена права су разрађена Правилником о кућном реду и правилима боравка у прихватилишту („Службени гласник РС”, број 42/18), укључујући и право на

информације на језику који странац разуме или се може претпоставити да разуме. У том смислу, Министарство унутрашњих послова је у претходном периоду предузело активности везане за доступност превода свих правила, односно права и обавеза странца који је смештен у прихватилиште, на језику који странац разуме, па су иста преведена на више језика и истакнута на огласној табли сваког прихватилишта за странце. Поред чињенице да је све наведено истакнуто на огласној табли сваког прихватилишта, приликом смештаја сваког појединачног странца, превод права и обавеза током боравка у прихватилишту му се доставља на језику за који се основано може претпоставити да разуме у папирном облику, који му је доступан за време боравка у прихватилишту за странце. Што се тиче одредби везаних за дисциплинске преступе, исти су такође разрађени поменутих правилником.

У вези предлога да се у члану 93. Закона о странцима предвиди могућност да гранична полиција одреди обавезни боравак у одређеном месту, као мање рестриктивну меру у односу на одређивање боравка у прихватилишту за странце, исти се не може прихватити, с обзиром на то да су чланом 87. став (2) важећег Закона, побројани разлози због којих се одређује смештај странца у прихватилиште од стране надлежног органа, или граничне полиције, уколико се у конкретном случају не могу ефикасно применити одредбе које се односе на обавезни боравак странца у одређеном месту - из члана 93. Закона. Предлог да се Закон о странцима измени на начин да се странцима који су у поступку принудног удаљења обезбеди бесплатна правна помоћ, се не може прихватити, с обзиром на то да су услови за пружање бесплатне правне помоћи прописани посебним прописом-Законом о бесплатној правној помоћи, а ова категорија странаца није побројана у оквиру категорија лица која имају право на бесплатну правну помоћ у складу са тим законом. Прихватање наведеног предлога довело би о међусобне неусаглашености поменутих прописа.

Предлог да се странци, односно друга лица наведена у Нацрту закона (члан 36. став (4)) растерете обавезе да сnose трошкове принудног удаљења, односно да сnose трошкове само уколико су имали могућност да самостално изврше обавезу враћања и добровољно напусте територију Републике Србије, а то нису учинили се не може прихватити, имајући у виду чињеницу да се трошкови принудног удаљења управо и односе на странце који се принудно удаљавају у складу са решењем о враћању које је донето из разлога што странац није поступио у складу са претходним решењем о враћању и самостално напустио Републику Србију у року који му је одређен за добровољни повратак, или је решење о враћању донето без рока за добровољно напуштање а у складу са чланом 77. Закона о странцима.

Привредна комора Србије

Прихваћена је сугестија дата на члан 466 став (6), будући да се измена односи на прецизирање наведеног става којим се прописује да у случају благовременог подношења захтева за продужење јединствене дозволе странац може и боравити и радити на територији Републике Србије до окончања управног поступка.

Што се тиче предлога да се у члану 101б у ставу (2) којим се регулише издавање дозволе за привремени боравак малолетном странцу, додатно прецизира да приликом издавања дозволе за боравак малолетном лицу није потребно овлашћење другог родитеља, старатеља или законског заступника, мишљења смо да се наведено не треба додатно прецизирати, имајући у виду да је издавање дозволе за привремени боравак завршетак поступка који је започет и окончан усвајањем захтева. Наиме, у складу са постојећим прописима, приликом подношења захтева за одобрење привременог боравка за малолетног странца потребно присуство оба родитеља, а ако није могуће обезбедити присуство оба родитеља, приликом подношења захтева се прилаже оверена сагласност другог родитеља. Имајући у виду наведено, као и чињеницу да је приликом подношења захтева приложена потребна документација или су оба родитеља била присутна, није потребно додатно прецизирање предложеног у фази поступка који практично представља издавање документа, а да је у поступку који претходи утврђено да су услови за његово издавање испуњени.

Адвокатска канцеларија Вукобрат Хархаји из Новог Сада

Поводом чињенице да је чланом 9. Нацрта закона предложено да се из члана 22. брише став (4) којим је прописано да је странац дужан да пре истека визе за дужи боравак по основу запошљавања поднесе захтев за одобрење привременог боравка по основу запослења ако његово пословно ангажовање траје дуже од рока важења визе, и предлога датог кроз коментар на Нацрт закона да се Нацртом прецизира, из разлога правне сигурности, могућност да странац са визом за дужи боравак по основу запошљавања поднесе захтев за издавање јединствене дозволе се не може прихватити из разлога што је у члану 46. став (1) прописано да је странац који намерава да борави и ради у Републици Србији, дужан да, у складу са одредбама овог закона и прописа којима се уређује запошљавање странаца, у периоду законитог боравка поднесе захтев за издавање јединствене дозволе.

Наиме, предложеним чланом 46. став (1) нормиран је правни основ и за подношење захтева за јединствену дозволу током важења визе за дужи боравак (визе Д) по основу запошљавања, уколико странац законито борави на територији Републике Србије. У том смислу, чланом 39. став (1) важећег Закона о странцима, прописано је да странац законито борави на територији Републике Србије, поред осталих основа, и за време рока важења визе за дужи боравак. Ненавођење на експлицитан начин да је виза за дужи боравак (визе Д) по основу запошљавања, основ за подношење захтева за јединствену дозволу, није сметња да се такав захтев и поднесе за време рока важења визе за дужи боравак по основу запослења. Истичемо поред наведеног, да се приликом нормирања закона водило рачуна да законски текст не буде пренормиран.

Руска дијаспора у Србији

Предлози усмерени на пренумерацију предложених чланова који се односе на издавање личне карте за странце у члану 41. Нацрта закона су усвојени, а предлог који се односи на члан 109. Нацрта закона а којим је регулисана обавеза проглашења неважећом дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе, а који се образлажу потешкоћама приликом прибављања путне исправе за држављане Руске Федерације се не може прихватити.

Наиме, у конкретном члану прописана је обавеза странца да пријави нестанак дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе коју издаје надлежни орган Републике Србије, а не стране земље.

У вези са наведеним, истичемо још једном да дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола мења постојећу налепницу која се утискује у путну исправу странца и иста представља картични документ у биометријском облику. Пракса утискивања налепнице у пасош странца од 1.02.2024. године, више неће постојати.

Београдски центар за људска права

Предлог да се у члану 40. Закона о странцима предвиди одобрено право на азил као основ за одобрење привременог боравка се не може прихватити, јер се право на боравак лица којима је одобрено право на азил у Републици Србији утврђује решењем о одобреном праву на азил, а доказује се личном картом за лице коме је одобрено право на азил, како је прописано одредбама Закона о азилу и привременој заштити.

Предлог да се брише више делова у члановима важећег Закона о странцима којим је прописано да се жалба подноси на српском језику се не може прихватити, као ни предлог да се одлуке којима се решава о правима и обавезама странаца у поступцима који се воде по Закону о странцима, поред текста на српском језику, достављају и преписи одлука на језику који странац разуме, указујемо да је важећим Законом о странцима прописано да се, уколико је то потребно, у току поступка враћања, странцу се обезбеђује присуство преводиоца за језик који странац разуме, или се оправдано може претпоставити да разуме, као и да се странцу, на његов захтев, обезбеђује писани превод диспозитива решења о враћању, превод забране уласка уколико је иста изречена и превод поуке о правном леку на језик који странац разуме или се оправдано може претпоставити да разуме.

Предлог да се одложно дејство жалбе пропише у свим случајевима, односно свим поступцима по Закону о странцима, се не може прихватити, с обзиром на то да иста не може ни имати одложно дејство у различитим поступцима у којима се одлучује о правима и обавезама странца у Републици Србији.

УНХЦР

Што се тиче поступка натурализације странца коме је одобрено право на азил у Републици Србији, прихвата се предлог да се странцу коме је одобрен азил, а у циљу његове потпуне натурализације, као и усклађености правног оквира Републике Србије са

Конвенцијом о статусу избеглица, квалификационом Директивом (2011/95/EU) и хоризонталним повезивањем одредби Закона о странцима и Закона о азилу и привременој заштити омогући право на остваривање права на стално настањење у Републици Србији. Предлог да, приликом подношења захтева за стално настањење ове категорије лица, као и чланова њихове уже породице, не примењују услови прописани за одобрење сталног настањења је такође прихваћен, а имајући у виду специфичне и личне околности странца коме је одобрен азил, као и чланова његове породице.

АСТРА

Предлог за прецизније нормирање одредби које се односе на одобравање привременог боравка странца за ког се претпоставља да је жртва трговине људима, односно који је жртва трговине људима се не може прихватити из разлога што су ове одредбе на довољно јасан начин предвиђене у Закону о странцима и нису биле предмет измена и допуна Нацрта закона, а да је подносилац коментара кроз опште коментаре и сугестије на представљени Нацрт закона истакао да користи инструмент јавне расправе да скрене пажњу на примере примећене у пракси. Имајући у виду да је кроз предложени текст измена и допуна Закона, значајан део одредби измењен, истичемо да ће се достављене примедбе имати у виду приликом израде будућих измена и допуна овог прописа.

НИС

Поводом предлога да се члан 4. Нацрта закона којим је предложено да се у управним стварима прописаним Законом о странцима решава у поступку непосредног одлучивања брише из разлога омогућавања да странка да се изјасни о битним чињеницама везаним за остваривање њеног права се не може прихватити. Наиме, као што је већ истакнуто, надлежни орган је дужан да, уколико странка сматра да је неопходно да надлежни орган има сазнања о одређеним чињеницама и околностима везаним за конкретан случај, прихвати изјаву странке и исту узме у обзир приликом одлучивања у конкретној управној ствари, невезано за начин спровођења поступка. Наиме, указујемо да принцип, односно начело непосредног одлучивања, где се у поступку од странке не узима изјава и не води испитни поступак, не искључује могућност да надлежни орган приликом спровођења поступка од странке не узме изјаву и исту у складу са начелима општег управног поступка (начело сразмерности, начело помоћи странци, начело делотворности и економичности поступка, начело права странке на изјашњење), односно наведено се има у виду приликом одлучивања по захтеву.

Прихвата се предлог да се у члану 20. Нацрта закона којим се додаје нови члан 46ж, допуни предложени став (2) на начин да се пропише моменат од ког почиње да тече рок од 30 дана, који је могуће изрећи приликом доношења решења о престанку права на јединствену дозволу. У том смислу прецизиран је моменат почетка рачунања рока који се рачуна од дана достављања решења, а у истом члану, став (9) да, уколико се решењем о

престанку права на јединствену дозволу одреди рок за напуштање територије Републике Србије и истовремено се изрекне забрана уласка, жалба не одлаже извршење решења.

САВЕТ СТРАНИХ ИНВЕСТИТОРА

Поводом предлога да се у првом периоду примене усвојеног Закона о изменама и допунама Закона о странцима (првих 6 месеци) омогући подношење захтева за јединствену дозволу и лично, истичемо да је у Нацрту закона о изменама и допунама Закона о странцима (члан 53) прописано да се одредбе које се односе на издавање јединствене дозволе, примењују од 1.02.2024. године, тако да ће период од ступања на снагу Закона, па до почетка примене појединих одредаба (у које се убрајају и чланови који регулишу јединствену дозволу) бити усмерен на техничку припрему за пријем захтева, одлучивање по захтеву и издавање јединствене дозволе електронским путем. Имајући у виду наведено, предлог се не може прихватити.

Међутим, истичемо да ће приликом техничке припреме за пријем и обраду електронског захтева за издавање јединствене дозволе, бити узет у обзир коментар везан за евидентирање и омогућавање уплате таксе за издавање јединствене дозволе путем налога за пренос, што ће додатно олакшати поступање приликом подношења захтева за издавање јединствене дозволе. Поред наведеног, ова функционалност ће омогућити унапређење апликације и за подношење захтева за одобрење привременог боравка електронским путем, која је у продукцији.

Поводом предлога да се регулише начин и временски рок за узимање биометријских података након спроведеног поступка одобрења привременог боравка, односно јединствене дозволе, истичемо да је Нацртом закона прописано да ће начин подношења, обраде захтева, ближи услови и издавање јединствене дозволе бити прописани подзаконским актом који споразумно доноси министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања, као и да је у члану 51. Нацрта закона прописано да ће се тај акт донети у року од 6 месеци од дана ступања на снагу закона.

Што се тиче коментара да је неопходно прецизирање обавеза за које се може разумно очекивати да послодавац - позивар може да испуни како би се обезбедили услови за законит боравак и рад у Републици Србији по основу визе за дужи боравак по основу запослења, исти се прихватају, а члан 6. Нацрта закона о изменама и допунама Закона о странцима ће бити измењен у складу са предложеним решењима.

Коментари које се односе на техничке грешке у члану 12. Нацрта закона су уважени, као и предлог измене члана 16. Нацрта закона којим се проширује листа странаца који нису у обавези да достављају доказе везане за здравствено осигурање и средства за издржавање приликом подношења захтева за одобрење привременог боравка, односно јединствене дозволе.

Предлог да се привремени боравак може продужавати на пет година се не може прихватити, имајући у виду чињеницу да је у односу на тренутно важећи законски пропис који омогућава одобрење односно продужење привременог боравка на једну годину,

изменама и допунама овог закона предложено да се привремени боравак одобрава на три године, што представља значајно олакшање и скраћење непотребне администрације и бирократских процедура.

Предлог да се у члан 46б поред странца и послодавца који могу да поднесу захтев за издавање јединствене дозволе, а да странац додатно може да овласти законског заступника за подношење захтева за јединствену дозволу, предвиди могућност да и послодавац може пренети овлашћење за подношење захтева на треће лице, се прихвата и то на начин да се речи: „односно лице које странац овласти“ мењају речима: „или лица које они овласте“.

Прихвата се предлог да се докази који се прилажу уз поднети захтев за издавање јединствене дозволе, а који су приложени у електронској форми додатно прецизирају подзаконским актом, када је у питању валидација дигитализованог документа. У поменутом смислу, наведено се имало у виду, па је у члану 46б став (10) Нацрта закона прописан правни основ за доношење прописа о начину подношења, обраде захтева, ближим условима за издавање јединствене дозволе и изгледу обрасца јединствене дозволе који доносе споразумно три министра.

Што се тиче предлога везаног за прецизирање момента када се странцу узимају биометријски подаци, исти се усваја, а наведено ће бити уређено подзаконским актом, као што је већ претходно изнето.

Не може се прихватити предлог за измену члана 36. Нацрта закона, будући да је предложени члан усмерен на утврђивање трошкова када је у питању принудно удаљење странца који је незаконито у Републици Србији, а не за странце којима је одбијен улазак у Републику Србију, те позивање на члан 20. став 2. Закона о граничној контроли у овом контексту није оправдано.

Што се тиче предлога за измену члана 52. Нацрта закона, а којим се предлаже прецизирање примене прописа након ступања на снагу закона, исти се усваја, а у члану 52. став (1) ће бити додате речи: „осим ако је за странца повољније да се поступак оконча по одредбама овог закона.“

ГРУПА 484

Предлог да се члан 9. Закона допуни новим ставом којим ће се прописати омогућавање приступа разлозима који представљају основ за постојање неприхватљивог безбедносног ризика приликом одлучивања у поступцима о правима и обавезама странца које надлежном органу доставља орган надлежан за заштиту безбедности Републике Србије и њених грађана се не може прихватити, из разлога што је чланом 9. став (7) Закона о странцима прописано да су подаци везани за постојање неприхватљивог безбедносног ризика означени степеном тајности. Наиме, у складу са одредбама закона којим се уређује тајност података и у поступку одлучивања по жалби, другостепени орган има увид у чињенице и околности на којима је заснована негативна процена безбедносног ризика и дужан је да са њима рукује у складу са одредбама закона којим се уређује тајност података. Такође, овај члан није предмет измена и допуна у Нацрту закона.

Предлог да се члан 39. став (1) којим је дефинисано коју врсту боравка странац може остварити у Републици Србији дода и боравак у складу са Законом о азилу и привременој заштити се не може прихватити, јер је боравак лица којима је одобрен азил у Републици Србији уређен Законом о азилу и привременој заштити.

Усваја се предлог да се у корпус права које ће се омогућити странцима којима је одобрен азил у Републици Србији омогући стицање сталног настајења, а о наведеној измени, кроз усвајање предлога и сугестија са јавне расправе је већ изнето овакво мишљење.

Предлози везани за измену чл. 81. и 84. Закона не могу се прихватити у овом тренутку, јер њихова примена не би била реализована на адекватан начин, уз напомену да ћемо исте имати у виду приликом израде будућих измена и допуна Закона о странцима.

Предлог да се брише став (2) предложеног члана 4. Нацрта закона, којим је прописано да се у управним стварима прописаним Законом о странцима решава у поступку непосредног одлучивања се не може прихватити из напред изнетих разлога разлоге за одбијање истог предлога изнетог у раније достављеном коментару.

Предлог да се у члану 11. Нацрта закона дода став (2б) којим се прописује накнадно прибављање сагласности Министарства унутрашњих послова за визе које дипломатско конзуларно представништво изда у случајевима прописаним ставом (2а) а то су хуманитарни разлози, разлози хитности или интереса Републике Србије, без претходне сагласности, се не може прихватити. Наиме, мишљења смо да издавање визе у случајевима предложеним ставом (2а) члана 11. Нацрта закона представља оправдан изузетак у поступању у поступку издавања виза, и да као такав не може бити предмет накнадних потврда, јер би се на тај начин изгубио смисао режима изузетног поступања. У циљу прецизирања предложене измене која се односи на изузетно поступање, у члану 10. Нацрта закона прописано је да ће ближе услове и начин одобравања виза, као и изглед и садржај позивног писма прописати споразумно министар надлежан за спољне послове, министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања, којим ће бити прецизирани докази којима се потврђује постојање изузетних околности због којих дипломатско конзуларно представништво може одступити од редовног поступања по поднетом захтеву за визу и исту издати без претходно прибављене сагласности Министарства унутрашњих послова.

Прихвата се предлог да се из члана 46б став (3) избрише хуманитарни разлог, као основ који се уважава за подношење захтева за издавање јединствене дозволе странцу коме је за улазак у Републику Србију потребна виза за дужи боравак, а да странац исту не поседује.

Предлог да се члан 46б став (6) допуни, на начин да се после речи: „до окончања управног поступка”, додају речи: „односно и дуже уколико постоји стварна опасност кршења права предвиђених чланом 83.” се не може прихватити. Наиме, како је већ претходно изнето, надлежни орган по службеној дужности пази на поштовање забране враћања прописане у члану 83. Закона о странцима, те посебно нормирање обавезе која је

већ саставни део текста Закона о странцима и понављање прописаног у конкретном случају није целисходно.

Сви коментари и сугестије са јавне расправе су обрађени са посебном пажњом уз уважавање мишљења и предлога стручне јавности, заинтересованих страна и цивилног друштва, као значајног механизма контроле рада државне управе и осталих учесника у подизању законодавних капацитета када је у питању област миграција у Републици Србији.